

Este sufletul nemuritor?

Verset călăuzitor: 1 Timotei 6.16

Introducere:

Nemurirea sufletului este negată de mulți, mai ales de adepții religiilor ciudate. Am primit nenumărate scrisori, în care mi se cere să dovedesc nemurirea sufletului. În aproape toate cazurile mi se spune: „Arătați-mi versetul din Sfânta Scriptură care spune că sufletul este nemuritor. Arătați-mi expresia «suflet nemuritor» din Biblie”. De regulă, autorii unor astfel de scrisori citează apoi 1 Timotei 6.16:

1 Timotei 6.16: El [Dumnezeu] *care singur are nemurirea*, locuind într-o lumină de care nu te poți apropia, pe care nici un om nu L-a văzut, nici nu-L poate vedea; Lui fie onoare și putere eternă! Amin.

Apoi, ei arată triumfător cuvintele „*singurul care are nemurirea*” și acuză pe oricine susține nemurirea sufletului că el contrazice acest pasaj din Scriptură. Ce putem spune în replică?

Numai Dumnezeu este nemuritor

Răspunsul: 1 Timotei 6.16 înseamnă că *numai* Dumnezeu posedă nemurirea *în Sine Însuși*. Aceasta înseamnă că nemurirea nu i-a fost *dată*, ci ea este inerentă lui Dumnezeu, Îi aparține. Dumnezeu este din eternitate în eternitate Cel necreat, fără început și „Eu sunt cel ce sunt” (Exodul 3.14) - Cel care există din eternitate în eternitate.

Este evident că Dumnezeu poate *acorda* nemurirea ca pe un dar. Pentru a adopta poziția pe care o adoptă autorii acestor scrisori ar trebui să se dovedească prea multe chiar și de ei. Ei L-ar împiedica pe Dumnezeu să acorde viața eternă celor care cred în Domnul Isus Hristos. Toți acești scriitori susțin doctrina „nemuririi condiționate”, adică, numai cei care cred în Hristos ar trăi etern. Cu toate acestea, propria lor interpretare a pasajului din 1 Timotei 6.16 exclude în mod clar aceasta, iar studiul acestui pasaj din Scriptură este o dovadă prea mare chiar și pentru ei.

Este destul de evident că Dumnezeu nu poate acorda nemurirea nimănui, astfel încât acea persoană să fie nemuritoare prin natura sa. Aceasta ar însemna că Dumnezeu Și-ar anula propria divinitate, deoarece ar însemna să creeze un alt Dumnezeu independent de El, ceea ce este cu totul imposibil. Se poate spune că Dumnezeu poate face orice; dar este la fel de adevărat că Dumnezeu nu poate face nimic care să contrazică propria Sa natură. De exemplu, Sfânta Scriptură ne spune că Dumnezeu nu poate minți, pentru că, dacă El s-ar abate de la adevăr, Și-ar nega natura Sa sfântă; același lucru s-ar întâmpla dacă El ar da cuiva nemurirea *inerentă*.

Acum, să ne preocupăm cu întrebarea unde spune Biblia în mod explicit că sufletul este nemuritor. Răspunsul: Nicăieri în Scriptură nu se afirmă *explicit* aceasta. Dar asta nu dovedește că sufletul nu este nemuritor. Scriptura ia nemurirea sufletului ca fiind de la sine înțeleasă și există multe dovezi în acest sens.

O credință universală

În mod semnificativ, în țările în care Biblia și Evanghelia nu au pătruns, păgânii cred, în general, că sufletul continuă să trăiască după moartea trupului. Se spune că Charles Darwin (1809-1882) a întâlnit în regiunile dezolate din Țara de Foc, în timpul călătoriei sale de cercetare cu nava

*Challenger*¹, băștinași extrem de neglijanți care, susținea el, nu credeau într-o viață după moarte. Când misionarii au ajuns în cele din urmă la ei și au aflat mai multe despre acești oameni, au descoperit că nu erau o excepție și că și ei credeau într-o viață după moarte.²

De ce există această credință universală într-o viață după moarte? În rândul păgânilor, ea nu provine din Sfânta Scriptură. De unde vine atunci? Cu siguranță este o credință intuitivă, pe care Duhul lui Dumnezeu a pus-o în conștiința omului. Dar de ce oamenii, care au în mână Sfânta Scriptură și trăiesc într-o țară care a primit lumina Evangheliei, neagă nemurirea sufletului? Ne temem că răspunsul este, că ei vor să scape de responsabilitatea lor în fața lui Dumnezeu. În spatele acestui fapt se află dorința de a scăpa de responsabilitatea pentru păcat și de răspunderea pe care vor trebui să o dea înaintea lui Dumnezeu din cauza acestuia. Ei vor să scape de iad.

Eclesiastul

Dar să trecem acum la dovezile din Scriptură. Citim:

- **Eclesiastul 3.21:** Cine cunoaște duhul {ebraică: *ruach*} fiilor oamenilor? Mergă el sus, și duhul {*ruach*} animalelor mergă el jos, în pământ?

La moarte, trupul coboară în pământ, iar dacă „duhul animalelor {*spirit of the beast*} merge în jos, în pământ”, înseamnă că duhul {*spirit*} moare odată cu trupul și că animalul încetează să mai existe. Dar de ce se spune că duhul omului {*spirit of man*} „merge în sus”? Aceasta presupune că duhul trăiește după moartea trupului; că duhul omului supraviețuiește morții trupului.

Această concluzie este imediat susținută atunci când citim mai departe în Eclesiastul:

- **Eclesiastul 12.7:** Țărâna să se întoarcă în pământ, cum era, și duhul să se întoarcă la Dumnezeu, care l-a dat.

Aici găsim adevărul: duhul nu încetează să existe odată cu moartea trupului, ci se întoarce la Dumnezeu care l-a dat. Aceasta ne învață două lucruri:

- Duhul trăiește după moarte.
- Duhul nu este dependent de trup pentru a-și continua existența, ci este responsabil față de Cel care l-a dat.

Împăratul David

Când împăratul David a fost mustrat de slujitorii săi, pentru că a mâncat, după ce copilul său murise, în timp ce el postise și plânsese când acesta era încă în viață, el a răspuns:

¹ Nota traducătorului: Charles Darwin nu a călătorit pe Challenger, ci pe Beagle. Nava de cercetare a fost însărcinată cu cartografierea zonei estice a Țării de Foc și cu explorarea Canalului *Beagle* - o cale navigabilă naturală care leagă oceanele Atlantic și Pacific și care a fost descoperită în prima călătorie de explorare a lui *Beagle* în 1830. Cea de-a doua călătorie de explorare al lui *Beagle*, cu Darwin la bord, a durat cinci ani (1831-1836) și a dus nava în America de Sud, Patagonia, Insulele Galapagos, Insulele Mării de Sud și Noua Zeelandă, printre altele. În decembrie 1832, Darwin i-a întâlnit pe indienii indigeni Yámana (Yagan) în Țara de Foc. El i-a descris în jurnalul său ca fiind „cele mai de disprețuit și mai mizerabile creaturi”, pe care el le-a întâlnit vreodată.

² În 1844, a fost fondată *Patagonian Missionary Society*, cu o bază pe *Keppel Island* (Insulele Falkland). Charles Turpin (1835-1878), fratele lui Walter Thomas Turpin (1834-1914), a lucrat acolo ca misionar între 1856 și 1859.

1 Timotei 6.16

- **2 Samuel 12.23:** Dar acum, când a murit, de ce să postesc? Pot eu să-l aduc înapoi? *Eu* mă voi duce la el, dar el nu se va întoarce la mine.

Aici se arată credința lui David într-o viață după moarte, adică în nemurirea sufletului. Nu există nimic care să sugereze că va fi altfel.

Moise

Când Moise s-a apropiat de rugul aprins, a fost întâmpinat de DOMNUL cu cuvintele:

- **Exodul 3.6:** Eu sunt Dumnezeuul tatălui tău, Dumnezeuul lui Avraam, Dumnezeuul lui Isaac și Dumnezeuul lui Iacov.

Domnul nostru Isus citează acest pasaj și adaugă: „Dumnezeu nu este Dumnezeu al celor morți, ci al *celor vii*” (Matei 22.32). Făcând aceasta, El subliniază că patriarhii există încă multe secole după moartea lor. Existența lor nu este limitată. Acest pasaj ne învață nemurirea sufletului.

Profetul Isaia

Profetul Isaia îi spune împăratului Babilonului:

- **Isaia 14.9:** *Locuința morților* {Șeol sau Hades} de dedesubt se mișcă pentru tine, ca să te întâmpine la venirea ta.

Aici este o descriere clară a modului în care cei recent decedați se alătură celor care au murit de mai mult timp și a „mișcării” {agitației} pe care sosirea împăratului Babilonului o provoacă printre ei. Aceasta nu este o imagine a sufletului care încetează să existe, ci o imagine a existenței sale continue, neîncetate.

Apostolul Pavel

Să luăm pe apostolul Pavel. El spune:

- **2 Corinteni 5.8:** Suntem încrezători, spun, și ne place mai bine să fim departe de casă, afară din trup, și să fim acasă la Domnul.

El nu se gândește la nimic altceva, decât să fie treaz și pe deplin conștient în prezența Domnului, de îndată ce va fi „afară din trup”. Dar este această stare permanentă?

Într-o altă scrisoare, Pavel scrie cu gândul la venirea Domnului, când credincioșii care au adormit vor fi înviați dintre morți, iar cei vii de pe pământ vor fi transformați:

- **1 Tesaloniceni 4.17:** Și astfel vom fi *întotdeauna* împreună cu Domnul.

Asta arată foarte concret nemurirea sufletului.

Domnul Isus

Acum, cineva va spune: „Exemplele pe care le citezi se referă la credincioși și suntem cu toții de acord că aceștia vor fi nemuritori”. Haideti să ascultăm cuvintele Domnului Însuși:

- **Luca 16.22,23:** Și a murit și bogatul și a fost înmormântat. Și, în Locuința morților, fiind în chinuri, ridicându-și ochii, ...

Aici se spune despre un necredincios că a murit și a fost îngropat. Dar cum rămâne cu sufletul lui? A continuat să trăiască după moarte? Domnul Isus ne învață explicit aceasta. Nu există nici un indiciu că această stare de lucruri încetează. Să-L ascultăm din nou pe Domnul nostru:

- **Matei 25.46:** Aceștia vor merge la pedeapsa eternă, iar cei drepti la viața eternă.

Acestea sunt cuvinte foarte grave în ceea ce-i privește pe cei necredincioși. Tonul lor grav nu poate fi ignorat. Dacă pedeapsa nu ar fi eternă, atunci nici viața nu ar fi eternă. O jumătate din verset este contraponderea celeilalte jumătăți. Și acest pasaj din Scriptură confirmă că sufletul, fie că este credincios sau necredincios, trăiește în continuare. Nu putem pune la îndoială autoritatea cuvintelor Domnului nostru. [...]

Concluzie

În cele din urmă, ar trebui să luăm în considerare ceea ce scrie Pavel:

- **1 Corinteni 15.53:** Ceea ce este muritor {adică trupul, care moare} trebuie să se îmbrace în nemurire.

Aceasta se spune despre trup, dar niciodată despre suflet. De ce? Trupul este muritor; la înviere, acesta se va „îmbrăca în nemurire”. Dar nu se spune niciodată că sufletul se îmbracă în nemurire. De ce? Pentru că nu a fost niciodată muritor. Dacă sufletul ar înceta să mai existe la moarte, pentru că ar fi muritor, trupul nostru ar rămâne fără suflet la înviere. Cum ar putea trupul să se „îmbrace în nemurire”, dacă nu ar exista elementul viu al sufletului, care completează persoana?

Există și alte referințe în Sfânta Scriptură, dar acestea trebuie să fie de ajuns.

Titlul original: „Is the Soul Immortal?”
din *Edification*, Anul 9, 1935, pag. 202–209
Sursa: <https://bibletruthpublishers.com>